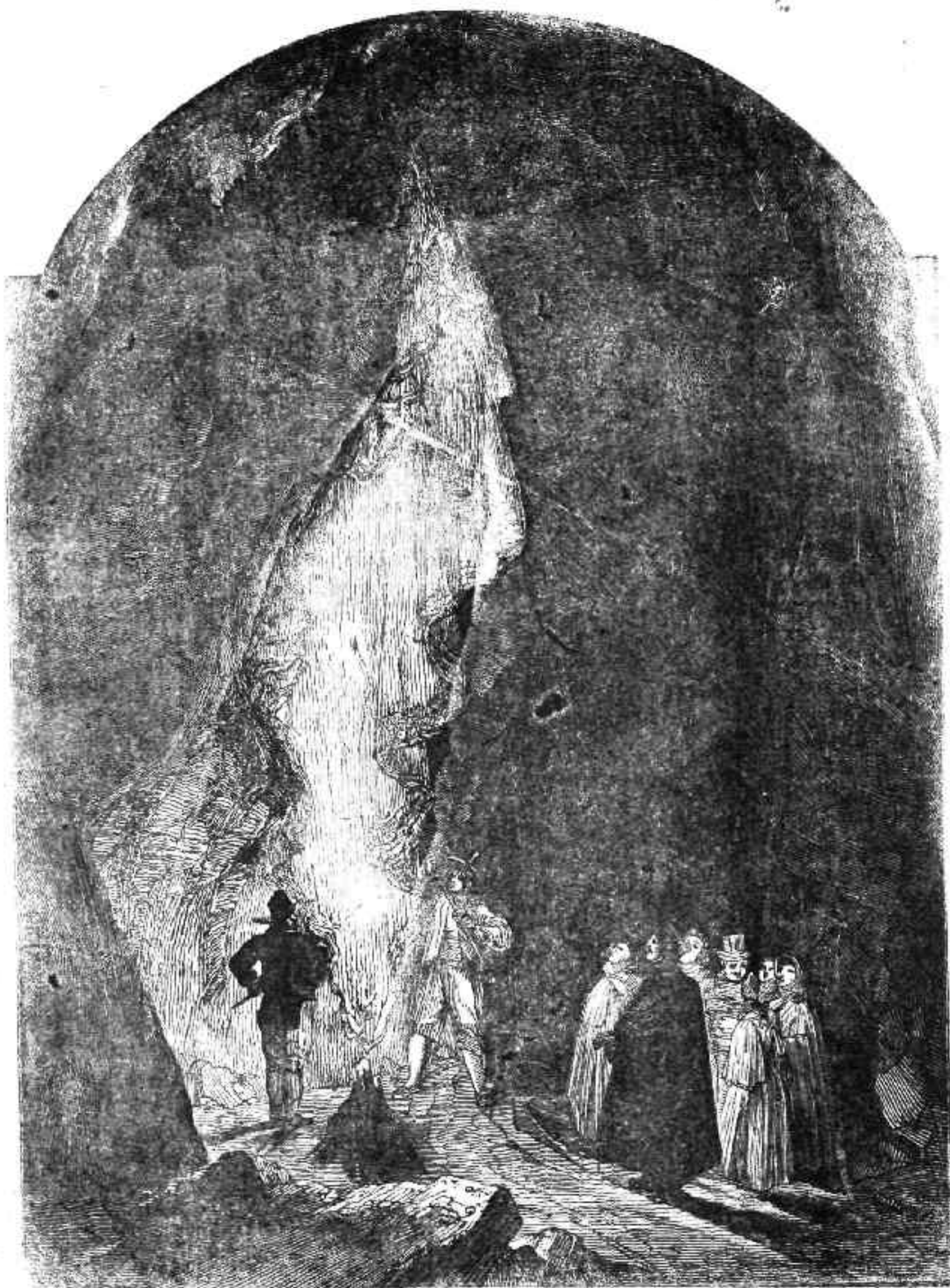

ἄχρον κεκοπιακότες, καὶ τὰ πόδια ἡμῶν εἶχον το-
σοῦτον κατατρυσηθῆ, ὥστε πᾶν βῆμα ἦτον νέα βά-
σανος τῶν ποδῶν ἡμῶν. Ἡ ἐπάνοδος ἡμῶν ὑπῆρξεν
ἄρα βραδεία καὶ ἐπίπονος· καὶ τότεν εἶναι ἀληθές
ὅτι ἡ ἀσθένεια τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς διαταράσσει
τὰς δυνάμεις τοῦ νοῦς, ὥστε ὅλος ὁ πρῶτός ἡμῶν ἐν-
θουσιασμός ὑπεχώρησεν εἰς τὰ παθήματα τοῦ σώμα-
τός ἡμῶν, καὶ τὰ ἴδια ἀντικείμενα ἅτινα ἐθαυμάζομεν

πρὸ μικροῦ, ἡμῶν ἐχρησίμευσεν ἤδη ὡς ἀπλᾶ σημεῖα
τῆς προόδου ἡμῶν πρὸς τὸν ἄνω κόσμον. Ἀλλ' ὅποιος
ὑπῆρξεν ὁ τρόμος ἡμῶν ὅταν ὀλίγον ἐλείψει νὰ σβεσθῶσι
τὰ φῶτά ἡμῶν ἀπὸ σφοδρὰν τινα πνοὴν ἀνέμου! Ἀνα-
κόφρευκτος ἤθελεν εἶσθαι τότε ἡ καταδίκη ἡμῶν· διότι
εἶναι ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ ἄνευ φωτός ἡ ἐξόδος τοῦ
ἀδιεξετήτου ἐκείνου λαβυρίνθου.
'Ανέφραστος ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ ἡμῶν, ὅταν ἀμυδρῶς
φῶς διετοξεύθη ἐν μέσῳ τῆς βαθείας ἐκείνης νυχτὸς
τὸ ὅποιον, αὐξάνον ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἡμῶν ὡδήγη-